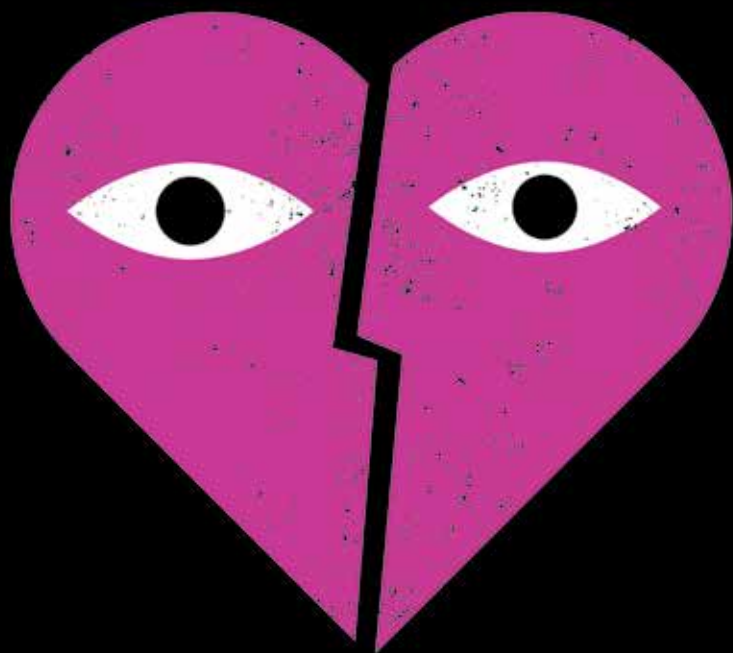

HÜSEYİN RAHMI GÜRPINAR

GÖNÜL TİCARETİ

Günümüz
Türkçesiyle

2. BASKI

♥ can
miras

HÜSEYİN RAHMİ
GÜRPINAR
GÖNÜL
TİCARETİ
GÜNÜMÜZ TÜRKÇESİYLE

Can Miras

Gönül Ticareti, Hüseyin Rahmi Gürpınar

© 2021, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Hilmi Kitabevi, 1939

Can Yayınları'nda 1. basım: 2021

2. basım: Temmuz 2024, İstanbul

Bu kitabın 2. baskısı 1000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Abdullah Ezik

Editör: Erkan Irmak

Düzeltili: Melis Oflas

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Sanat yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak illüstrasyonu: Bilal Sarıteke

Baskı ve cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San ve Dış Tic. Ltd.

Maltepe Mah. Davutpaşa Çiftelhavuzlar Sk. No:16 Acar San. Sit.

Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 45099

ISBN 978-975-07-5399-2

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

HÜSEYİN RAHMİ
GÜRPINAR
GÖNÜL
TİCARETİ
GÜNÜMÜZ TÜRKÇESİYLE

Günümüz Türkçesine uyarlayan
Mustafa Çevikdoğan

ÖYKÜ

♥can

Hüseyin Rahmi Gürpınar'ın Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Gulyabani, 2019

Gulyabani (Günümüz Türkçesiyle), 2019

Sevda Peşinde, 2019

Sevda Peşinde (Günümüz Türkçesiyle), 2019

Kuyruklu Yıldız Altında Bir İzdivaç, 2020

Kuyruklu Yıldız Altında Bir İzdivaç (Günümüz Türkçesiyle), 2020

Şık, 2021

Şık (Günümüz Türkçesiyle), 2021

Hakka Sığındık, 2021

Hakka Sığındık (Günümüz Türkçesiyle), 2021

Gönül Ticareti, 2021

Mürebbiye, 2022

Mürebbiye (Günümüz Türkçesiyle), 2022

HÜSEYİN RAHMİ GÜRPINAR, 1864'te İstanbul'da doğdu. Dört yaşında annesini kaybetti. Çocukluğu teyzesinin yanında, Aksaray'da geçti. Mahmudiye Rüşdiyesi'nde okudu. Hastalığı sebebiyle Mülkiye'deki eğitimini yarım bıraktı. Kısa süreli birkaç memuriyet denemesi ve bir dönem milletvekilliği haricinde hayatını hep yazdıklarıyla kazandı. Henüz 23 yaşındayken yazdığı ilk romanı *Şık*, Ahmet Midhat Efendi'nin övgüleriyle karşılandı ve 1887'de *Tercüman-ı Hakikat*'te tefrika edildi. Sonraki yıllarda verimli bir yazarlık hayatı geçirdi. 19. yüzyıl sonu ve 20. yüzyıl başı İstanbul'unun konak ve sokak hayatını eserlerinde ustalıkla işledi. Klasikleşmiş birçok romanının yanı sıra hikâye, oyun, makale türlerinde de eserler verdi. Edebiyatımızda gerçekçiliğin ve doğalcılığın en önemli temsilcilerinden biri olan Hüseyin Rahmi Gürpınar'ın eserlerinde halkı pozitif bilimlere yönlendirme isteği de açıkça görülür. 1944'te ölen yazarın mezarı, hayatının son 31 yılını geçirdiği Heybeliada'dadır.

İçindekiler

Gönül Ticareti	15
Uçurumun Kenarında	25
Hangisi Daha Zevkli?	37
Benim Babam Kimdir?	43
Çocuğumun Babası	53
Baltayla Doğuran Böyle Doğurur!	69
Tımarhane Şairlerin, Filozofların Mabedidir!	77
Er Kişi Niyetine	87
Kırço	97
Gugular	107
Kıpti Düğünü	121
Ecir ve Sabır	131
Kedim Nasıl Öldü?	145

Yayıncının Notu

Gönül Ticareti ilk olarak 1939'da, Hilmi Kitabevi'nce basıldı. Elinizdeki kitabı yayına hazırlarken bu baskıyı esas aldık. Yayıncı İbrahim Hilmi'nin "Birkaç Söz" başlıklı yazısını da girişe ekledik. 1939 baskısında yer alan "Papazın Eşeği" isimli öyküyü çeviri olduğu için bu kitaba dahil etmedik.

Kitabı günümüz Türkçesine uyarlarken yazarın diline en az müdahaleyle artık Türkçe sözlüklerden neredeyse tamamen çıkmış Arapça, Farsça kelimeler ve terkipler için en uygun karşılıkları bulmaya çalıştık; kitaptaki kelimenin tam karşılığı olsa bile metnin ahengini bozacak türdeki yeni kelimeleri metinde kullanmadık. Az da olsa hâlâ kullanımda olan, bağlamdan anlamı çıkarılabilen kelimelere müdahale etmedik, bunlar için kitabın sonuna bir sözlük hazırladık. Bugün sık kullanılmayan Türkçe kökenli bazı kelimelerin, halk deyişlerinin anlamlarını, yaygın anlamında kullanılmayan eski kelimelerin anlamlarını ve gündelik hayata ve döneme dair bazı açıklayıcı bilgileri de dipnotlarda vermeye çalıştık.

Birkaç Söz

Büyük milli romancımız Hüseyin Rahmi Gürpınar'ın son yazdığı hikâyelerle otuz-otuz beş yıl evvel yazdığı eski hikâyeler bir araya getirilerek *Gönül Ticareti* ismi altında bu güzel kitap meydana gelmiştir.

Eski küçük hikâyeler içinde “Kırço”, “Ecir ve Sabır”, “Er Kişi Niyetine”, “Kıpti Düğünü” enfes birer tablodur. Hele “Kedim Nasıl Öldü?” hikâyesi yalnız Türkçede değil herhangi bir lisana çevrilse o lisanda dahi bir şaheser yerine geçecek kadar güzeldir.

Yeni hikâyeler içinde “Gönül Ticareti”, “Baltayla Doğuran Böyle Doğurur!” hikâyeleri üstadın ciltlerle yazı yazmasına rağmen düşünce ve yazı hususunda fikrî tazeliğine, inşa ve tasvir yönünden zihninin kabiliyet ve kudretine en parlak bir misaldir.

Bu eserde yer alan eski hikâyelerin bazı Arapça ve Farsça terkipleri yazarın müsaadesiyle tarafımdan sadeleştirilmiştir. Eski yazıların sadeleştirme meselesinde görülecek hatalar yazara değil yayıncıya aittir. Sayın okuyucuların okuma esnasında tesadüf edecekleri bu hata ve kusurları yayıncının iyi niyetine bağışlayacakları umulur.

İbrahim Hilmi
30 Temmuz 1939

GÖNÜL TİCARETİ

Bir sabah ona Köprü¹ üstünde rastladım. Şapka sağa, kravatı sola kaymış. Bol elbise içinde kurada² vücudu daha zayıf görünüyor. Ceketinin yan cebinden ağırca bir kitap sarkıyor. Öbür cebi de tıkıştırılmış bir alay gazeteyle şişkin.

Serseri bir dalgınlıkla, gözlerini yanından geçen şık bir kadına dikmiş. Bu hayranlık yüzüne alayla karışık bir hasret süzgülüğü vermiş.

Yavaşlamış adımlarla yalpalar gibi yürürken birdenbire omzuna çatarak, “Nihat,” dedim, “bu dalgınlık ne?”

Bu ani rampadan biraz şaşalayarak cevap verdi:

“İşte, görüyorsun ya! Şu giden güzele daldım.”

“Yaş altmışı çeyrek geçiyor, hâlâ mı güzel kadın görünce kendini kaybediyorsun?”

“Yok, hayranlığım estetik değil eleştireldir.”

“Ne demek?”

“Şimdi kadınlara gençliğimdeki düşkünlüğümle bakmıyorum. Artık onları düşmanca bir görüşle süzüyorum. Gözlerimle adeta ısııyorum...”

1. Galata Köprüsü. (Y.N.)

2. Gelişmemiş, cılız insan ve hayvan. (Y.N.)

“Bu düşmanlık neden?”

“İhtiyarlık aklımı başıma getirdi de...”

“Demek artık kadınlara mutlak bir kusur bulmak hıncıyla bakıyorsun?”

“Bugünkü kadının kusursuzu var mı?”

“Şu giden kadına şıklığını, güzelliğini kusur mu sayıyorsun?”

“Ne şekilde olursa olsun, sahtekârlık ahlakça iğrençtir, kanunen de cezayı gerektirir. Bu cezadan yalnız kadınlar, bu aleni sahtekârlar muaftır. Kadının yüzünde prizmanın güneşten süzdüğü yedi renkten hiçbiri eksik değil... Bu renkler de ahlaki gibi çabuk uçar. Bir düziye¹ tamirle uğraşılır. Belediye bu *badigeonnage*'dan² vergi alsa ihya olur. Yüzünü bandıra³ gibi ala, mora kısım kısım boyar, inceltmek için kaşlarını yolar. Topuk tarafından boyuna sekiz santim ekler. Tabiatın verdiği sima ve endamla görünmeye razı olamaz. Renk kendi rengi değil. Boy kendi boyu değil... Yaş kendi yaşı değil. Acaba bütün şahsiyetinde kadının saflığıyla kendinin olarak bulabileceğimiz nesi vardır? Yani içten, dıştan tam ayar hilesiz kadını nerede bulacağız? Boynundaki inci kendi gibi – genellikle– yalancıdır. Çorapları yapma ipektir... Göstermeye uğraştığı ruhi ve mali bütün varlıkları da hep birer balondur. Böyle kadının hali, sahte etiketle boyalı yağ satan bakkalın hilekârlığına benzemiyor mu? Bu yapmacıklar arasında onda sahici bir yürek bulunur mu?”

“Haksızsın... Çok haksızsın Nihat... Bu yaştan sonra da genç kadından kendine, doğru yürek arıyorsun. Güzel bir kadının makyajını bakkalın yağ boyamasına benzetmek de sade estetikten uzaklaşmak değil adeta küfürdür.”

1. Kesintisiz, sürekli, ardı arkası kesilmeksizin. (Y.N.)

2. (Fr.) Badanalama. (Y.N.)

3. Bayrak. (Y.N.)

“Azizim, bu oyunda ben yandım. Kadın beni estetik güzelliğiyle değil hilekârlığıyla yaktı...”

“Kim bu kadın?”

“Eski eşim...”

“Ayrıldınız?”

“Başka çare var mı?”

“O halde ıstırabınız dinmiş olacak?”

“Hayır.. Aile namusuna öyle bir kir bulaştırıp gitti ki yedi deryanın suyu temizlemez.”

Böyle hem konuşuyor hem de İstanbul tarafına doğru ağır ağır yürüyorduk. Anlattıkça muhababımın soluk yüzü ateşleniyor, gözleri parlıyor, sözleri ağzından kıvılcım gibi saçılıyordu. Bu, sokak ortasında anlatılmakla bitecek şöylece bir macera değildi. O yüreğini boşaltmak ihtiyacında görünüyordu, bende de dinlemek için bir merak uyandı. Ta Yeni Cami'nin arkasındaki sıra kahvelere kadar gittik. Kuşçu dükkânlarındaki kanaryalar tirillerini çekerken Nihat da içten bir feryada benzeyen hikâyesine başladı:

“Genç yaşımda evlendim. Bu hemen herkese olağan bir kazadır. Karım güzel, çok da zeki... Acı bir tecrübenin verdiği uğursuz neticeyle söylüyorum ki güzellik ile zekânın birleşmiş olduğu bir kadınla evlenmeye kimse özenmesin. Erkek akılca daima dışısından üstün bulunmalıdır. Bu evlilikten üst üste iki oğlumuz oldu. Sermet ile Suat... Bu çocuklar bana çok benzerler. Esmerlikleri, gözlerinin renkleri, kaşları, elleri, parmakları, tırnakları hep ben... İkisi de küçük ölçekte benim birer modelim gibidir. Derken efendim, dünyaya bir üçüncü velet geliyor. Bunun bizim soyu andırır en küçük bir tarafı yok... Tıpkı kuluçka tavuğun altındaki yumurtalara karışarak civcivler arasında çıkan bir ördek yavrusu gibi... Büsbütün başka bir cins... Şunu söyleyeyim ki biz ailece, vücut ve çehrelerinin orantısıyla övünecek bir güzellikte deği-

liz. Tabiatın her gün tezgâhtan itinasız çıkardığı kabataslak yaratılmışlardanız. Üçüncü oğlumuz Nüzhet'te renk duru beyaz, gözler koyu mavi, saçlar lepiska. Resim gibi, aristokratik *beauté*'de¹ bir bebek... Gelgelelim ki bu güzellik yılan yavrusu tesiriyle beni zehirliyor. Yüreğimi burkturan şüphely bir türlü yenemiyorum. Bu şüphemi kadına açmaktan uzun bir dirliksizlik rahatsızlığından başka ne çıkar? Tabii suçunu şiddetle inkâr edecektir. Ben onun karşısına günahını reddedemeyecek açıklıkta, kesin bir ispatla çıkmalıyım. Fizyoloji kitaplarını araştırıyorum. Profesörlerden soruyorum: Babadan evlada esmer bir aile içinde sarışın bir çocuk doğabilir mi? Evet diyorlar. O ailenin geçmiş üyeleri arasında sarışın bir fert bulunursa bu karakter birkaç göbek atladıktan sonra gelen bir çocukta da kendini tekrar gösterebilir. Bu temin hiç de yüreğime su serpmiyor. Büyükannemden soruyorum. Soyumuzda hiç mavi gözlü, sarışın kimse var mıydı? İhtiyar kadın epeyce düşündükten sonra buruşuk dudaklarıyla anlatıyor:

'Dedelerimizden Hasekizade Muhiddin Efendi'nin torunu Çelebi İbrahim'in oğlu Enver Molla galiba kumral bir adammış...'

Ho ho hooo... Bu galiba şüphesi o kadar ezgili bir şey ki bu küçük ihtimalin kuvvetine dayanarak karımın büyük günahını affetmek için çok yüce gönüllü olmalı... Muammanın düğümünü çözecek falcıyı nerede bulayım?

Baba dostu tecrübeli birkaç ihtiyardan soruyorum. Beni kuruntudan öldüren bu şüphe ıstırabına bir çare bulunuz. Bu esmer gönüme², bu kaba suratıma bakınız.

1. (Fr.) Güzellik. (Y.N.)

2. Deri. (Y.N.)

Benden Meryem'in kucağındaki yavru Mesih'e benzer saflıkta bir çocuk olabilir mi?

Sorguma gülümsemeyle cevap veriyorlar: 'Oğlum, deli olma! Her doğan çocuk babasının tıpkı benzeri olmaz ya! Tabiatın bu şaşırtmalarına akıl ermez. Baba soyunda sarışın kimse yoksa belki ana tarafında vardır. Böyle renk başkalığından kuşkulanıp da kadını suçlamaya yürümek insaf değil...'

Her sözün rüzgârına dönen bir şaşkınlıktayım. Bizim soyumuzda yoksa belki karımın geçmiş akrabalarında kumrallar vardır. Bir yolunu bularak Bahire'nin ağzını arıyorum. O ağır şüphemden hiçbir şey sezinlemez bir saflık ciddiyetiyle, 'Bizim soyumuzda sarışın çok,' diyor.

'Ben bir tekini görmedim de...'

'Nereden göreceksin... Anneannem saraylı Nevres Hanım'ın saçları mısır püskülü gibiymiş. İhtiyarlığında ak pak oldu da öldü. Ondan öncekilerin de sarışın olduklarını söylerler.'

Nevres Hanım'ın mısır püskülünden davamın lehine ispat çıkarmak güç... Karımın aldığı bu saflık tavrı gerçek mi? Zihnimi kemiren şüphenin esasından şimdiye kadar onun hiçbir şey hissetmemiş olması da mümkün değil... Bazı sinirli saatlerimde yüreğimin bu acısını başa kaka, ona anlatırcasına taşıyorum. Fakat o hiç oralarda olmuyor. Ağır, dokundurmalı sözlerimi hiç üzerine almıyor. Bu renk vermemek kurnazlığındaki sağlamlığı beni ürkütüyor. Büsbütün apaçık bir hücumda da cesaret edemiyorum. Haklı davamda beni haksız çıkaracak bir şirretlikle susturursa... Elimde Nüzhet'in sarı saçlarından başka tutunacak bir delil senedim yok.

Düşünüyorum. Dünyada hiçbir sır ebediyen gizli kalmaz. Mutlak bir patlak verir. Bunun vakit ve saatini beklemeli... Hakikat kesinleşirse ne yapacağımı da bilmiyorum. Silaha davranmak neye yarar? Kadını öldürsem

çocuk gene aileye kalacak... O masuma kıymak da büsbütün cinayet olur. Beni ifrit eden bir hal daha var: Karım, benden olan iki oğluna karşı adeta bir üvey ana kayıtsızlığındadır. Fakat Nüzhet'in üzerine bütün şefkatiyle titrer. Gösterdiği bu tercih hepimizi fena halde kışkandırır. Ailemize karışarak ana yüreğinden öz çocuklara ait şefkat payını gasp eden bu yabancıнын bizden büsbütün ayrı bir mahluk olduğuna bu da bir delil değil mi?

Bazen kendimi tutamam. Dalaşırım:

'Hanım, Nüzhet öz çocuğun da ötekiler üvey mi?'

Duyularını bir gülümsemeye örtmeye çalışarak:

'Üçü de evladım ama Nüzhet nazik yapılıdır. Her şeyden çabuk etkilenir. Ayrıca özen ister...'

'O bize benzemez...'

'Benzemez... O Rabbimin gökten indirdiği bir melektir.'

'Onu adeta Meryem Ana kutsiyetiyle doğurdun. Çiçek koklayarak!'

Karım hiç üstüne alınmadığı imamın şeklini değiştirerek azarlamaya geçer:

'Aman öyle söyleme. Nüzhet'in Mesih'e benzemesini istemem. Çocuğunun üzerine neler yoruyorsun öyle?'

Dikkat ediyorsunuz ya: 'Çocuğunun üzerine!' Karımın piçi bana mal etmeye uğraşan bu cesur iftirası önünde gönlüm bulanır, yüreğim daralır. Hemen haykırmak isterim:

'O çiçekten değil, bir erkekten doğdu. O da ben değilim...'

Fakat yarayı neşterleyip de irinleri ortaya saçmanın henüz sırası gelmediğini düşünerek yüreğimin taşan zehirlerini tekrar içime sindirir, susarım...

Nihayet karımın büyük suçu üzerine şafak attı. Birdenbire doğan güneş gizliyi aydınlatıverdi. Mal mülkünün çokluğu, servetinin bolluğu dillere destan olan padi-

şah yakınlarından Vahip Paşa vefat etti. Bütün malını mülkünü meşru, gayrimeşru çocukları arasında bölüştürürken bizim Nüzhet'e de ayda dört yüz lira gelirli koca bir apartman düşmüştü. Etrafımı saran rezaletin ağırlığı altında ezildim. Bir kuyu kazarken üzerine toprak çöken kuyucu gibi bunaldım. Bu ağır namus yükünü silkinip de üzerimden nasıl atabilecektim?

Böyle felaket anlarında intikam heyecanının ilk şiddetine kapılanlar işi kama veya kurşunla temizlerler. Ben bu kadar sıradan olmak istemiyordum. Tuhaf şey, bilmezden gelme maskelerini atarak karımla ilk yüzleşmemizde zannettiğim kadar hiddet, şiddet görülmedi.

Bahire gayet tabii bir jestle, 'Nihat,' dedi, 'çektığın şüphe ıstıraplarını her gün gözlerinde okuyordum. Fakat ne bende hakikati itirafa ne de sende onu açıkça sormaya cesaret bulunmadı. Bugün sır bir volkan fışkırıyla kendini ortaya attı.'

Karımın bu kadar soğukkanlılığı, heyecansız, korkusuz sözleri karşısında ben büsbütün alıkladım. O devam ediyordu:

'Eski ahlaktan yeni *morale*'e¹ geçiyoruz. Böyle vakalarda her sınıf halk, kendi ruhi terbiye, asalet veya vahşetini gösterir. Bu mühim sosyal dönüm alışsızlığının elbette çok kurbanları olacak, insanlar arasında vahşetle medeniyetin düellosu daha çok zaman sürecektir. İstersen Hamal Memo gibi bıçağını çek. Kanımı dök. Üzerine fıskırarak kızıl sıvıyla kocalık namusunun temizlendiğine inan...'

Karımın beni yeni *morale*'e aşlamak, idmanlandırmak isteyen bu sözleri karşısında taş kesildim. O anda ben ne olmalıydım? Hamal Memo mu? Yoksa havsala-

1. (Fr.) Ahlak. (Y.N.)

dan kurtulmuş, geniş düşünen medeni bir mösyö mü? Başım dönerek bu dönüm yerinde durdum. Düşünüyordum. Nereden nereye gidiyorduk? Nikâh, meşru karılık kocalık, geleneksel aile hayatı, vakitlerini yaşamış birer tarih oyununun perdeleri gibi gözlerimin önünde açılıp kapanıyordu.

Benim çenem kilitlendi. Karım devam ediyordu:

‘İnsan kumru tabiatında bir monogam¹ değildir. Erkek ve kadın çiftlerin hercailiğe esaretleri yaradılıştan beri mevcuttu. Bazı evliler arasında dumanı gizli tütüyordu. Şimdi açığa vurdu. İkiyüzlülük kalkıyor. Bu daha doğru, belki de daha ahlaki değil mi? İnsan kanunları, tabiat kanunlarına üstün gelebilir mi?’

Heyecan azabıyla tutulan dilimi açmaya uğraşarak tıkana tıkana, ‘Bahire,’ dedim, ‘özü kabahatinden büyük. Hamal Memo olmayacağım fakat senin istediğin gibi havsalsız, medeni bir mösyö de olamayacağım. Şurada iyi bir aile kurmuştuk. İki oğlumuz da bu bağı kuvvetlendirmişti. Bu saadeti ne gibi bir zevkin etkisine feda ettiğini anlayamıyorum?’

Karım gittikçe cüreti artan bir ifadeyle:

‘Dur anlatayım. Bu işte zevk, lezzet, neşe yok... İşlediğim suçta zerre kadar maddi bir haz ve sevdaya kapılmış değilim. Çünkü senden yaşlı olan o adamın hiç de gönül çekecek bir sevimliliği yoktu...’

Memolaşıp hemen yumruğumu kaldırarak haykırdım:

‘Ya bu suçu hangi hissin sevkiyle işledin?’

Karım bir trajedi mahzunluğu alarak:

‘Nihat, senin doksan lira maaşınla geçinemiyorduk.’

‘İffetini satarak mı geçinmek istedin?’

1. Tekeşli. (Y.N.)

Dünya ne kadar büyük devrimlerle altüst olursa olsun, dünyada erkek daima hâkim, kadın daima onun emir eridir. Kocanın, kardeşinin, oğlunun tepende birer küstah âmirdirler. Hayat piyasasında kadının değeri düşüktür. Her gün sokaklarda kıskançlık vahşetiyle kocaları, amant'ları tarafından bıçaklanarak cesetleri kaldırımlara serilen kadınların felaketlerini gazetelerde okumuyor musunuz? Bu sayısız vakalara karşın hiçbir erkeğin sehpa da cinayetinin cezasını çektiğini işittiniz mi?

"Onun yaşayan yanı; romancı yeteneği, kahramanlarını kişileştirmedeki ustalığı, Türk dilini nefis bir halk mizahıyla yoğurabilmesi, Türk sokaklarını, Türk mahalle konuşmalarını ilk defa şaşılacak bir yoğunlukla Türk romanına getirebilmiş olmasıdır. Toplumun geçiş döneminde rastlanan bütün aksaklıklara parmak basmayı bilmiştir. Alafrangalaşmakta olan bir ortamın sivrilikleri, batıl inançlar, aile uyumsuzlukları, kuşak çekişmeleri romanlarının başlıca temalarını teşkil eder. Hüseyin Rahmi, tipik bir İstanbul yazarıdır."

Haldun Taner

Hüseyin Rahmi Gürpınar, romanlarındaki kıvrak anlatımı öykülerine de ustaca taşımayı başarmış bir yazar. Romanlarında sıkça karşılaştığımız aile içi hesaplaşmalar, kankoca anlaşmazlıkları, *Gönül Ticaret*'ndeki öykülerde de bolca işleniyor. Yazarın 1930'ların sonlarında yazdığı öykülerle bu tarihten otuz-otuz beş sene önce yazdığı öykülerin bir araya getirildiği bu kitap, Hüseyin Rahmi öykücülüğündeki geçişleri, aşamaları göstermesi bakımından da önemli.

#edebiyatımızınmirası #aile #geçimsizlik #aldatma #komedi #kedi

Kapak illüstrasyonu: Bilal Sarıoğlu

can

canayinlari.com | f | i | X canayinlari

öykü

ISBN 978-975-87-5211-2
9 789750 753992